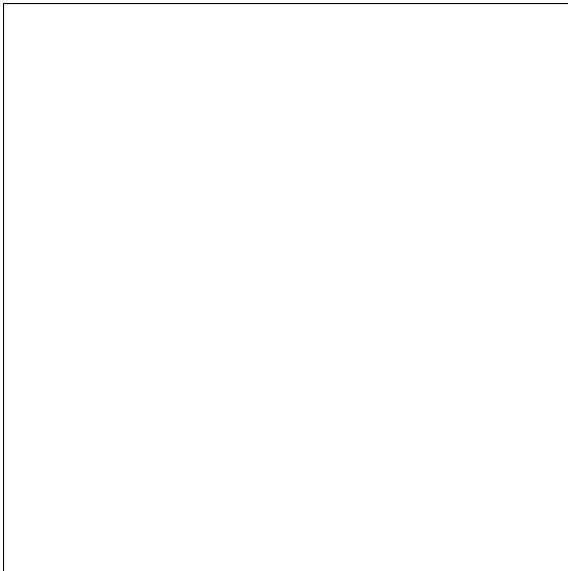

(utan bilder)

- III nivå 3
- polska / svenska
- Aleksandra Migorska
- ¤ Meghan Judge
- Lindiwe Matshikiza

Ämne

Östligo

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

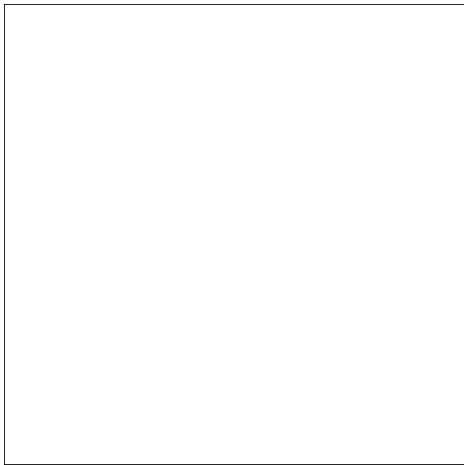
Östligo Ämne

Overstat av: Aleksandra Migorska (pl), Helena Englund-Sarkrees (sv)

Illustrerad av: Meghan Judge
Skrivet av: Lindiwe Matshikiza

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 4.0 Internasjonal Lisens.
[https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed(sv))

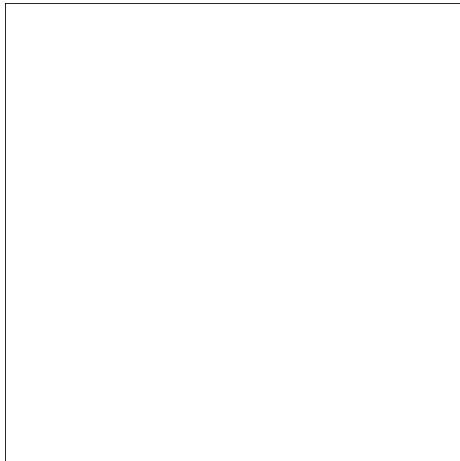
Mała dziewczynka zobaczyła tajemniczy kształt w oddali.

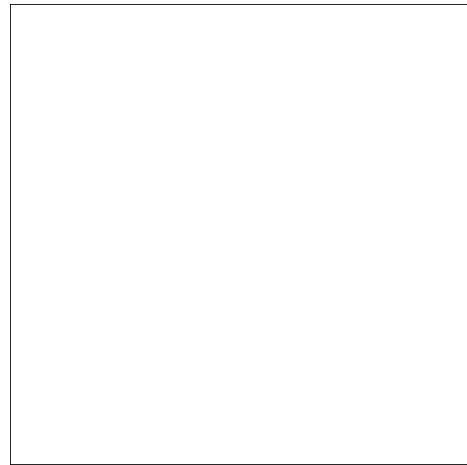
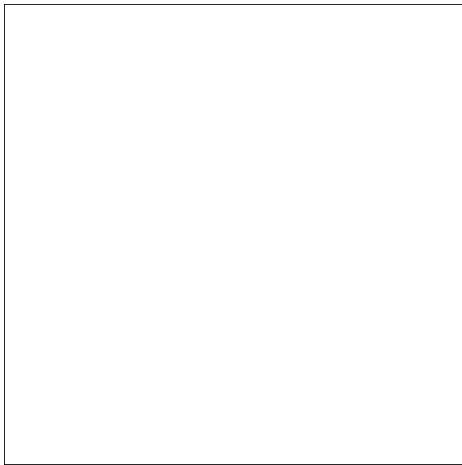
...

Det var en liten flicka som först såg den mystiska
gestalten i fjärran.

Gdy kształt przybliżył się, dziewczynka zobaczyła, że błyta to
kobieta w zasuwanej ciąży.
Nar gestalten kom nārmare sāg hon att det var en
höggravid kvinnan.

...

Nieśmiała ale dzielna dziewczynka podeszła bliżej do kobiety. „Zostań z nami. Zaopiekujemy się Tobą i dzieckiem” – powiedzieli ludzie, z którymi była dziewczynka.

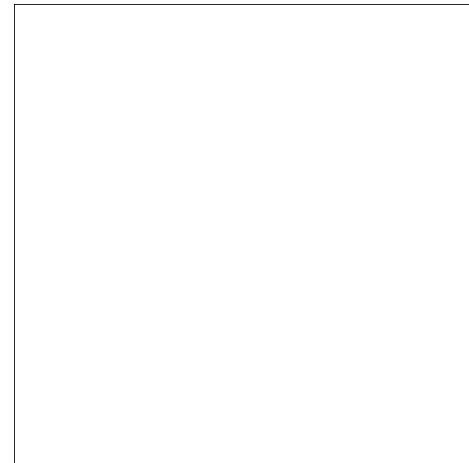
...

Blyg men modig gick den lilla flickan närmare kvinnan. "Vi måste låta henne stanna hos oss", bestämde den lilla flickans folk. "Vi kommer att skydda henne och hennes barn."

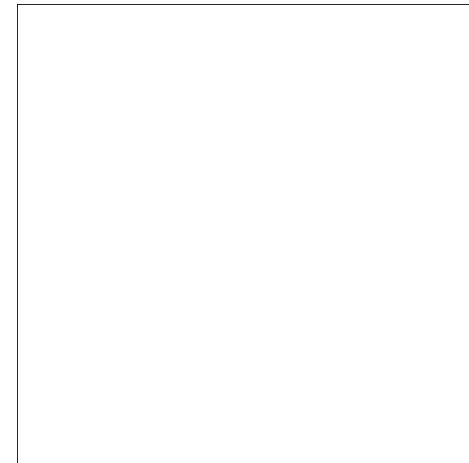
Ośle dziecko i jego matka nauczyli się żyć razem. Powoli, wokół nich, zaczęły osiedlać się inne rodziny.

...

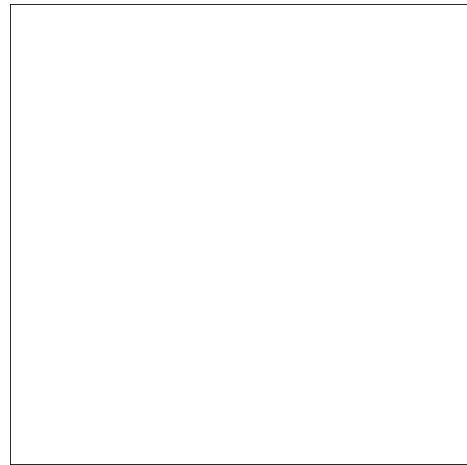
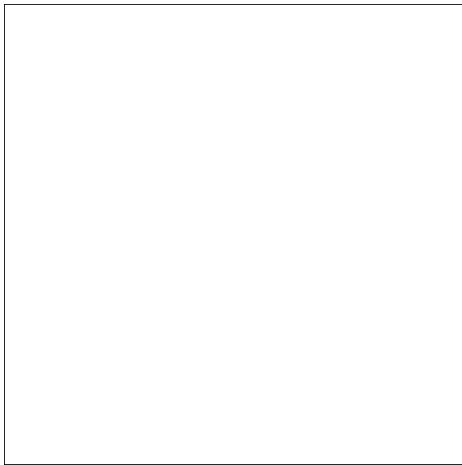
Åsnan och hans mamma har växt ihop och hittat många sätt att leva sida vid sida på. Sakta har andra familjer bosatt sig överallt runt omkring dem.

Nadszedł dzieć narodzin dziecka: „Pchaj! Przyniescie kocie!
wóde! Pchaaaaaj!”
Barnet foddes inom kort. „Krysta! Hamta filtr! Vatten!
krryyyysssta!”
...

Osiotek odnalazł swoją markę. Była samotna i opłakiwała
swoje zagubione dziecię. Patrzyły na siebie przez drzazgę
chwile, a potem przystuły się bardzo mocno do siebie.
Asna hittrade sin mamma, ensam och sörjande sitt
försvunna barn. De stirrade på varandra en lång stund.
Och sedan kramade de varandra mycket hart.

Ku zdziwieniu wszystkich, zamiast dziecka, kobieta urodziła osiołka!

...

Men när de såg bebisen hoppade de tillbaka av chock. "En åsna?!"

Osiołek wiedział już co ma zrobić.

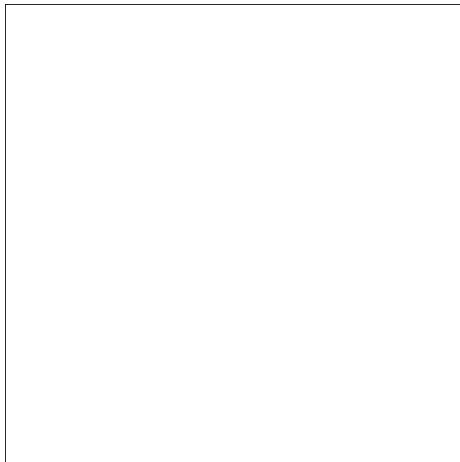
...

Åsna visste äntligen vad han skulle göra.

... hade molnen försuunit till sammans med hans van, den gamla mannen.

...

... chmury zniknęły, a razem z nimi zniknął jego przyjaciel starszek.

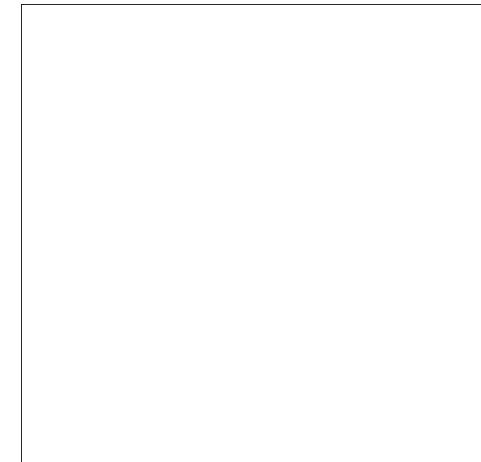

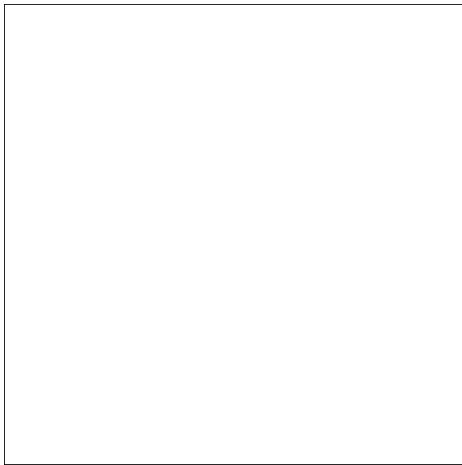
Alla böjade gråla. „Vi sa att vi skulle skydda mor och barn, och det är det vi kommer att göra“, sa en del. „Men de kommer att förä med sig olycka!“ sa andra.

...

Ludzie zaczeli się kłócic: „Obiecaliśmy się kobiecte i jeździli bezpieczestwo, i tak zrobimy“ - mówili jedni.

„Przywióś nam pęczę!“ - krzyżeli inni.

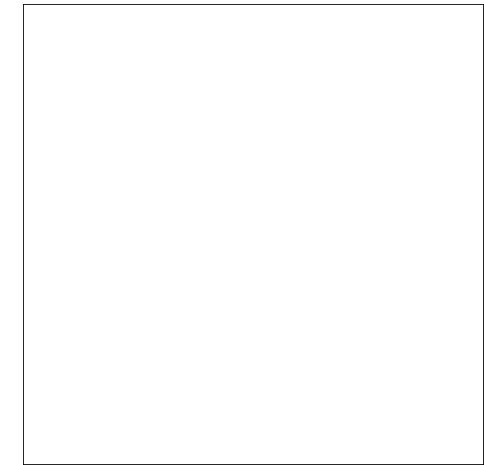

Kobieta poczuła się samotna. Nie wiedziała co ze sobą zrobić i co zrobić z tym dziwnym oślim dzieckiem.

...

Och så blev kvinnan ensam igen. Hon undrade vad hon skulle göra med det här konstiga barnet. Hon undrade vad hon skulle göra med sig själv.

Wysoko pośród chmur obaj zasnęli. Osiołek śnił o matce, która była ciężko chora i wzywała go. Gdy się obudził...

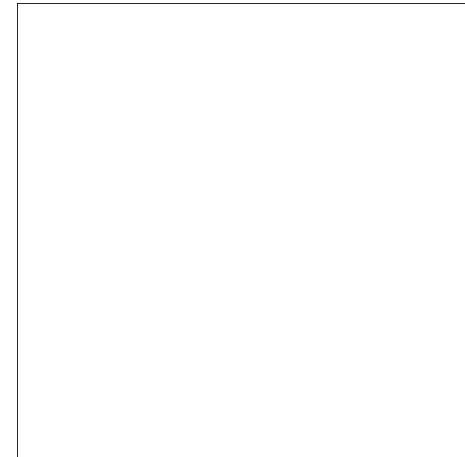
...

Högt uppe bland molnen somnade de. Åsna drömde att hans mamma var sjuk och kallade på honom. Och när han vaknade...

En morgon bad den gamle mannen Asna att båra honom
till toppen på ett berg.

...

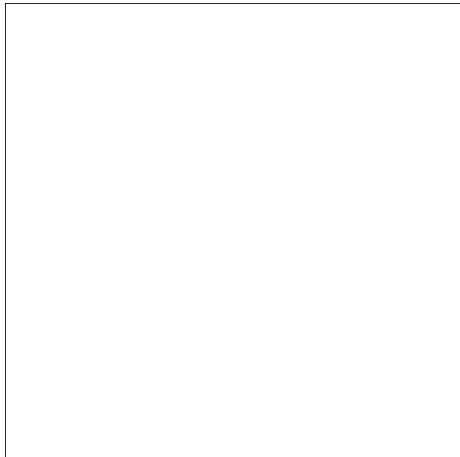
Pewnego ranka, starszek poprosił osiołka, aby zaniósł go
na szczyt góry.

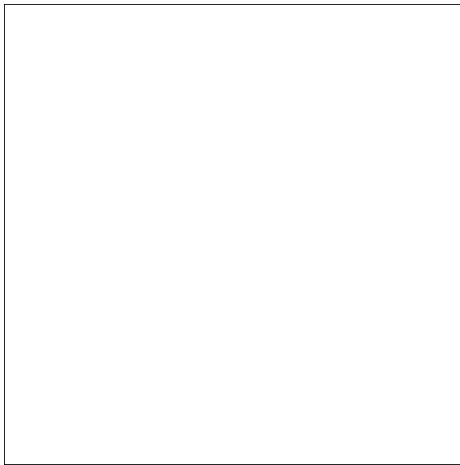

Till slut var hon tvekken att acceptera att han var hennes
barn och att hon var hans mor.

...

W końcu muśiała zaakceptować, że osiołek był jej
dziekiem, a ona jego matką.

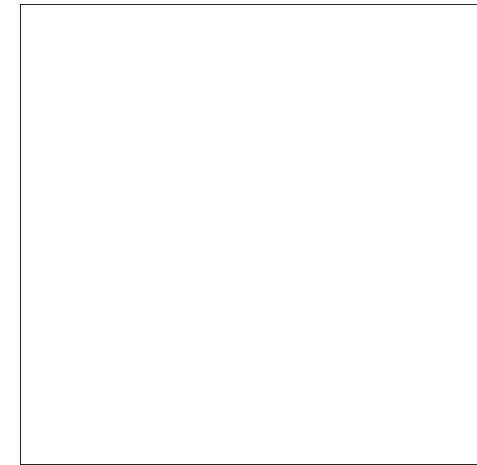

Wszystko wyglądałoby inaczej gdyby osłe dziecko nie rosło. Ale osiołek rósł i rósł aż był tak duży, że nie mieścił się na plecach matki. Chociaż bardzo się starał, nie potrafił zachowywać się jak ludzie. Jego matka była często zmęczona i poirytowana. Czasami zmuszała go do pracy przeznaczonej dla zwierząt.

...

Om nu barnet hade fortsatt att vara lika litet hela tiden hade det kanske blivit annorlunda. Men åsnebarnet växte och växte tills han inte längre fick plats på sin mors rygg. Och hur mycket han än försökte kunde han inte bete sig som en människa. Hans mamma var ofta trött och frustrerad. Ibland tvingade hon honom att göra arbete som var menat för djur.

Osiołek zamieszkał ze staruszkiem, który nauczył go wielu sposobów na przetrwanie. Osiołek słuchał i uczył się od staruszka, a staruszek od osiołka. Pomagali sobie nawzajem i często się śmiali.

...

Åsna stannade kvar med den gamle mannen, som lærde honom många olika sätt att överleva på. Åsna lyssnade och lærde sig saker och det gjorde även den gamle mannen. De hjälpte varandra och skrattade tillsammans.

Asna vakanade och uppstälkte att en underlig gammal man
stirrade ner på honom. Han tittrade in i den gamla
mannens ögon och böjade att känna en glimt av hopp.

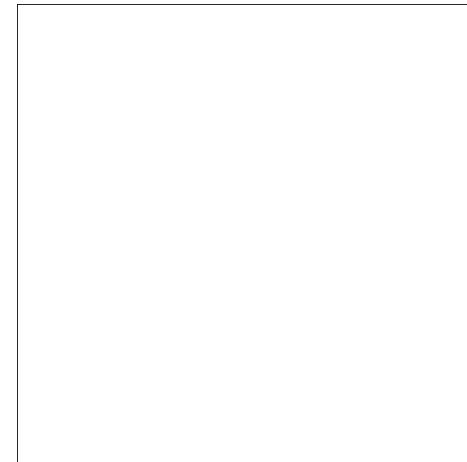
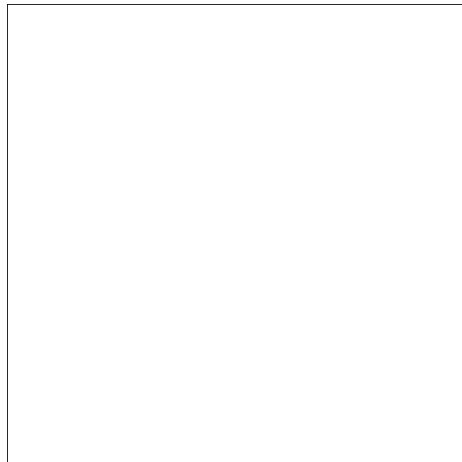
...

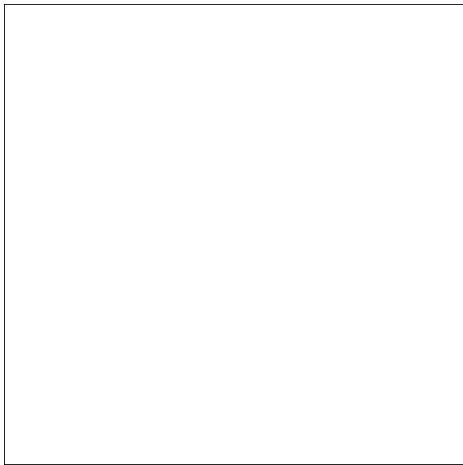
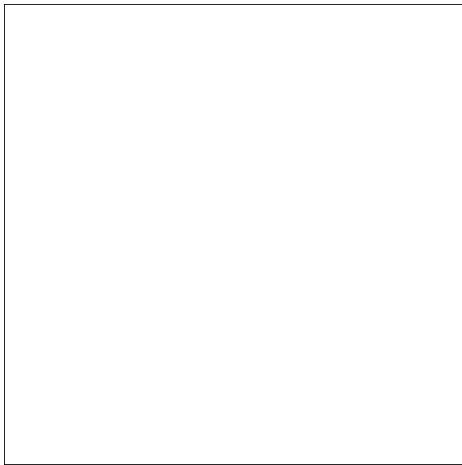
Osiotek obudził się i zauważył dzwunego starszka, który
mu siedział. Spojrzał w oczy starszka i poczuł
iskierkę nadziei.

marken.
blev så arg att han en dag sparkade ner sin mamma till
kundé inte vara så här och han kunde intevara så där. Han
inte görar det ena och han kunde inte görar det andra. Han
Forvirring och ilska byggdes upp inuti Asna. Han kunde

...

Zagubienie i złość rosty w osiołku. Nie wolno mu było robić
Pewnego dnia był tak wściekły, że kopnął swoją matkę!
tego i tamtego. Miał się zachoptywać tak, a nie inaczej.
Osiotek obudził się i zauważył dzwunego starszaka, który

Osiołek poczuł się bardzo winny. Zaczął uciekać, najszybciej jak potrafił i najdalej jak mógł.

...

Åsna skämdes. Han började springa så långt bort så fort han kunde.

Kiedy wreszcie się zatrzymał, było już ciemno. „I-o? I-o?” – wyszeptał. „I-o? I-o?” – odpowiedziało echo. Był sam. Zwinał się w kulę i zapadł w głęboki, niespokojny sen.

...

När han till slut slutade springa, var det natt och Åsna var vilse. ”Iiaa, iiaa?” viskade han ut i mörkret. ”Iiaa, iiaa?” ekade det tillbaka. Han var ensam. Han rullade ihop sig till en boll och föll i en djup och orolig sömn.